

ת"פ 11103/11/17 - מדינת ישראל נגד פואד שאמה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 11103-11-17 מדינת ישראל נ' שאמה

בפני כב' השופט דניאל פיש
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ענת שטיינשנייד מפרקליטות מחוז
חיפה פלילי

נגד
הנאשם

פואד שאמה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מסרי

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת כתב אישום שכלל שני אישומים בביצוע עבירות הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין. על פי האישום הראשון, ביום 3.10.17 הוא הגיע לחניון הרקפות בהר הכרמל ברכבו ובאמצעות מצית ונייר טואלט הצית את הצמחייה שהייתה במקום. על פי האישום השני, ביום 17.10.17 הוא הגיע פעם נוספת לחניון ובאותם אמצעים ביצע הצתה נוספת. יצוין שבשני המקרים האש כובתה ולא נגרם נזק משמעותי למקום.

2. כתב האישום הוגש ב-6.11.17 וכבר ביום 27.12.17 הודה הנאשם בביצוע העבירות.

טענות המדינה לעונש

3. המדינה הדגישה את חומרת העבירות בייחוד כיוון שהן בוצעו לפי החלופה החמורה יותר של סעיף החוק. הוזכר כי עבירות הצתה טומנות בחובן נזק פוטנציאלי גדול (ע"פ 4006/12 מלאך נ' מדינת ישראל).

נטען שנפגעו הערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, שמירה על הרכוש ועל הטבע, וזאת ברמה משמעותית לאור אופי העבירה (בש"פ 6526/02 אלענמי נ' מדינת ישראל 30.7.02).

נטען שהפסיקה הנוהגת קבעה מתחם ענישה שבין 15-30 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 6326/17 סולימאן מאחמיד נ' מדינת ישראל). כך ביקשה המדינה שייקבע מתחם זה ביחס לכל אישום בנפרד. יחד עם זאת הבהירה המדינה שהמקרה מתאים לסטייה ממתחם הענישה ההולם בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין.

המדינה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן לאור האמור בתסקיר המבחן אך ביקשה להטיל על הנאשם בנוסף מאסר בפועל של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות ולהשית בנוסף צו מבחן, מאסר על תנאי וקנס. כמו כן

ביקשה המדינה לחלט את הרכב שבבעלותו כיוון שהעבירות בוצעו באמצעותו.

טיעוני הנאשם לעונש

5. הסנגור טען שאמנם מדובר בעבירות חמורות, אך ציין שלא רק שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, אלא כבר הודה במהלך חקירתו במשטרה. נטען שבסופו של עניין לא נגרם נזק בהיקף משמעותי ועוד טען הסנגור שנקבע כבר בשלב המעצר שהנאשם סובל מסוג של מגבלה שכלית ואינו מתנהג בהתאם לגילו.

הסנגור הפנה לתסקיר וביקש להסתמך על המלצת שירות המבחן. הסנגור התנגד לחילוט הרכב וטען שיהיה בכך עונש לא מידתי שייפגע גם במשפחתו של הנאשם. הוא הזכיר שהנאשם נמצא כבר תקופה ארוכה בתנאים מגבילים ושמיום 17.10.17-29.11.17 שהה במעצר.

הסנגור צידד בהטלת עבודות שירות אך לאור הקשיים הכלכליים של המשפחה ביקש שיקוצרו לתקופה קצרה של חודשים בודדים. בעניין זה הוא הפנה לת"פ 48822-03-14 **מדינת ישראל נ' אשקר** (24.11.14) וע"פ 626/15 ששם בגין עבירת הצתה הוטלו על הנאשמים שעברו הליכי שיקום עונשים קצרים.

התסקירים

6. בתסקיר שהוגש ביום 26.2.18 פורט הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, שהוא בן 44, רווק ונתון במעצר בית מאז ששוחרר ושטרם מעצרו התגורר בבית אמו בעוספיא ועבד בעיריית חיפה משך 15 שנים. הוא סיים 9 שנות לימוד בלבד ואינו יודע קרוא וכתוב. מגיל צעיר התחיל להשתמש באלכוהול ובתקופה שקדמה למעצרו הוא צרך אלכוהול באופן יומי ופיתח גם תלות בהימורים לפני מספר שנים. באותו שלב המליץ שירות המבחן לדחות המשך הדיון בשלושה חודשים על מנת לנסות לשלבו בתכנית שיקומית.

תסקיר המשך ניתן ביום 10.6.18 שאז הנאשם כבר הופנה לטיפול בעמותת "אפשר". באותו שלב התבקשה דחייה נוספת וצוין שהטיפול מצליח ושירות המבחן ממליץ להסתפק בתקופת המעצר ולהטיל תקופת מבחן של שנה ולהטיל בנוסף מעצר מותנה.

בתסקיר האחרון מיום 14.10.18 צוין שהטיפול נמשך מאז הדיווח האחרון, שהנאשם מכיר בחומרת מעשיו, השתקם למעשה ומגלה אחריות להליך הטיפול. שירות המבחן חזר על המלצתו הקודמת.

יוער עוד כי ביום 2.12.18 הוגשה חוות דעת על ידי הממונה לעבודות שירות לפיה הנאשם נמצא מתאים

לעבודות שירות והומלץ על השמתו בבית החסד משך ימי השבוע ל-7 שעות עבודה יומיות.

דין והכרעה

7. הערכים החברתיים שנפגעו היו שמירה על שלום הציבור והקניין הציבורי. מידת הפגיעה בערכים הייתה בפועל קלה, בין היתר היות וההצתות לא גרמו לנזק. עם זאת אין להכחיש שמדובר בעבירה חמורה עם פוטנציאל סיכון משמעותי.

באופן רגיל מתחם הענישה ההולם בגין עבירות מעין אלה צריך לנוע בין 3-5 שנות מאסר. ואולם במקרה דנן מדובר באדם שעל פי הדיווחים משירות המבחן, ביצע את העבירות על רקע תסכול שנבע ממצבו האישי כאשר בעיותיו הוחמרו מחמת התמכרות לאלכוהול והימורים. הטיפול בבעיות אלה מצליח והנאשם נכנס בגדר התנאים הקבועים בסעיף 40 לחוק העונשין, המאפשר חריגה ממתחם הענישה ההולם מפאת שיקולי שיקום.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתסקירים נראה לי שיש להטיל על הנאשם עונש שיאפשר את המשך שיקומו ויתחשב במצב הכלכלי של משפחתו ובעובדה שהוא נמצא כבר תקופה ארוכה מאוד בתנאים מגבילים. כמו כן כפי שצוין בתסקיר, ההליך המשפטי לרבות תקופת המעצר מהווים גורמים מרתיעים עבורו.

מכל האמור הגעתי למסקנה שיש עונשים כדלקמן:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
- ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שלוש שנים, אשר יופעל במידה והנאשם יעבור עבירות הצתה.
- ג. תקופת מבחן של 12 חודשים.
- ד. במקרה דנן החלטתי שלא להטיל קנס או להורות על חילוט הרכב אשר כפי הנראה משמש את משפחתו של הנאשם וזאת לאור ההכבדה הכלכלית שתהיה בכך.
- ה. הערבויות שניתנו במסגרת מ"ת 11126-11-17 יבוטלו וההפקדה תוחזר באמצעות בא כוחו.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ט, 11 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

